

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 7

Parkland, Washington, 15de Februar 1901.

11te Aarg.

Frem, frem!

Tiden er ond, det mærkes grant,
Dagen den sees at lide;
Overtalt Feil og Brost man fandt;
— Hvem vil for Sandheden stride!
Der det ringer til Jordens fald.
I Følget gaar baade Lyg og Værd
Der ei af Troen vil vise.

Og Toget, det vølser og bræder sig
Udover Verden kan vide.
Man mener at Troen er blot et Lig,
Og ingen vil for den stride.
— Er da Gudskjæmper plad bøde ud,
O, vil de ei høre det manende Bud:
Der frem, thi nu er det Tide.

Naar ser det var mærkt for Sand-
heds Saa.

Da førte Gud frem sine Kjæmper,
Og atter der gryed' en Naadens
Dag.

Og Dragen blev lagt i Værter;
— Stal da ei vor Tid saa se dette Syn,
At Troen tænkes som Van i Van
Af den Gud som aldrig sig lemper.

Og hvert af hans Ord skal holde
Stand,

Og aldrig sammen falde —;
Han viger ikke det mindste Grund,
Men frem maa alt naar han talde.

Og nu i den sidste onde Tid
Han kalder os frem til Troens Strid,
— Kom frem da I Kjæmper alle!

Frem frem under Korsets Ranselag
Og strider mod Tidens Jætter.
Kom frem mens endnu er Tid og
Dag

Og edet til Værge sætter,
Og I skal, selv gennem Nederlag
Saa jeres Seiersns Vaakledag —
Naar Taagen om livet letter.

Og den, som har døvet sig frem i
Gud

Stal aldrig blive til Romm;
Han skal nok engang i Seierstrud
Sin Værens Krone erlange.

— Saa frem I Kjæmper for Sand-
heds Sag.

Og Kamp edet frem gennem Ne-
derlag

— Snart lyder der Vaaklesange.
O. Jonasson.

Det Herde Bud.

(O. Jonasson.)

Se op til Far og Mor, hold dem i
Være og vær dem hørige, se, det er
enhver Søns og Datters Pligt, selv
om disse er nok saa „voksne“ og kloge.
Saa vokne og kloge blir dog ingen,
at de vølser fra det 4de Bud og dets
Førdring. Selv en uærdig Far og
Mor bli dog Far og Mor for det lille
som for det store Barn — og denne
Far og Mor har dog netop dette Barn
faaet af Gud. Og Gud vil, at Barn-
et skal „hædre“ Far og Mor. Gud Der-
ren selv er det som taler i Budet, det
er hans Førdring til ethvert Barn:

„Vil hørige, Hærbidighed og Lydig-
hed mod din Far og Mor, thi jeg har
gjort dem den Være at være din Far
og Mor, og det er derfor en Være for
dig at være deres Barn. Det er ved
Far og Mor Børnet er sat ind i Ver-
den af Gud, i den Verden han elsker,
i den Verden han vil gjøre salig, og
derfor sendte sin Son som et Sønder,
at Verden kunde frelses ved ham. Og

Guds Son, som blev lydlig i alt —
blev ogsaa lydlig mod det 4de Bud.
Han kommer sig ikke over sin Mor
eller sin Pleiefar — han kunde vi
ligne. Og bragte Far og Mor os til
Gud i Daaden, saa vi som smaa blev
gjorte til hans Børn, o kan vi saa an-
det end overse alle deres Feil og Mang-
ler og blive dem gode og lyige Børn
Kan vi saa mene at saa Ballance i
Regnskab med dem? Et gammelt
latinsk Ord siger: Gud, sine Forældre
og Værtere kan man ikke noksom gjen-
gjalde. Og saa er det, her er vi altid
i Gjæld, ubetalelig Gjæld. Guds
Son alene kan klare denne som enhver
anden Gjæld for os; thi han opfyldte
alle Bud for os og led desuden i vort
Sted Straffen for vore Overtrædelser.
Korskrug er Herrens Vøn. Det er
ogsaa ham, som maa gjøre Frugten
god — saa at vore Børn blir lydige
Børn — og det sker da, naar de fryg-

ter og elsker Gud. Det 4de Bud kan
ikke gjøre Børn lydige — Kraft til at
gjøre os gode kan intet Guds Bud,
alene hans Evangelium kan gjøre dette,
thi deri er hans saliggjørende Raade
og alt hvad denne Raade er og gjør.
Denne Raade — fuld og hel — kom
til ethvert Barn i dets Daad, og her
faar det Kraften til at blive i Daadens
Vagt og blive et lydigt Barn — et
Raadebarn.

Og naar Far og Mor er gjemt un-
der Grandskjæret, saa vil et saadant
Barn endnu høre sin Guds Røst ogsaa
fra deres Grave: Hædre din Far og
din Moder, — at det kan gaa dig vel.
Et saadant Barn vil være sine For-
ældre i Staden, men et uldigt Barn
vil føre sine Forældre i Graven ved
Ullydighed og deraf følgende Synder
og siden vandre dem i deres Grave.
„Forbundet,“ siger Herren, „er det
Barn som foragter sin Far“; medens
alle lydige Børn har hans Velbehag.

32. Abrahams Død og Begravelse.

(1 Mos. 25, 1—18.)

Der bliver her omtalt endnu en Ting
i Abrahams Liv, nemlig hans Vægte-
skab med Retura. Børnene af dette
Vægteskab var, ligesom Jemais Børn,
Stamfædre til arabiske Folkelag.
Abraham led sine Medhustruets Søn-
ner drage ud af sit Hus. De kunde ikke
arve med Isak, Forfættersens Søn.
De boede derfor udenfor Kanaan, det
forjættede Land, i Sydøst fra Bala-
stina, henimod Ægypten og Keltorien.
Abraham gav dem store Gaver med
paa Veien. Men de tog ogsaa med
sig en anden, bedre Arvedel fra Abra-
hams Hus. Blodet disse Folk, som
kommer fra Abraham, holdt den rette
Gudstædskab sig i lang Tid. Blodet
Dagars og Returas Efterkommere
fandtes der ogsaa mange aandelige

Børn af Abraham. Gud har over alt
sine udvalgte.

Nu døde Abraham gammel og mæt
af Dage og blev begravet af sine Søn-
ner Isak og Jemais og det i Hulen ved
Hebron, hvor ogsaa Sara var begravet.
Man foreviser endnu den Dag i Dag
de hellige Patriarkers Begravelsessted.
Det gik ogsaa Abraham aldeles efter
Menneskers Sædovane. De troende er,
naar man ser paa Tingen i det ydre,
netop ogsaa i Døden lig andre Men-
nisker. De bliver gamle, sagner hen,
dør og bliver begravet. Men der er dog
i Sandhed en vældig Forskjel mellem
de frommes og de ugudeliges Død.
Abraham blev, da han døde, samlet til
sit Folk, det vil sige, til sine troende
Føtter, som allerede før han havde
naaet Troens Gode, til de fuldmom-
mede reifærdiges Rækker. Det er de
troendes Død, at de gennem Døden
kommer helt til Gud og Guds Folk, til
de forfættedes Forsamling, hvis Navne
er opskrevne i Himmelen.

Sluttelig bliver der ogsaa fortalt tre
Ting om Jemais, Abrahams Søn.
Først om hans tolv Sønner, som blev
mægtige Fyrster. For det andet bli-
ver det bemærket, at han nedsatte sig
støt for sine Brødre. Det vil sige,
han sit tilligemed sin Slægt sin Arve-
del ved Siden af sine Brødre, Isaks
Børn, ved Grænsen af det forjættede
Land. Men det vigtigste var, at han
ogsaa, da han døde, blev samlet til sine
Folk. Jemais, Tjenestefrændens Søn,
er i Skriften et Billede paa de fjædelig-
sindede. Kjædet var meget stærkt i
ham. Men Abrahams Råd og Tro
vandt en delig Seier hos ham. Saa-
ledes døde han i Troen, døde salig.
Det er og bliver Hovedsagen, at man
efter dette Voks Kamp, efter den hede
Kamp mellem Kjød og Aand, tilsidst
faar en salig Ende.

Med en Guldbugle kan man oplukke
alle Døre med Udtagelse af Døren til
Himmelen.

Helena's Familie.

(En Fortælling om Rom i det første Aarhundrede.)

(Fortsættelse.)

XXVI.

Fængslingen.

Da Julius saa, at alle hans Fortællinger var frugtesløse, blev han i sin Hast og Ungstrelse paa, at Læbia skulde kaldes, hvori Læbio indvilgede. Den unge Pige blev underrettet om Sogens Stilling, og Helena, som horte Efterretningen med de mørke Klæder og ikke uden Rædsel tilskyndede hende til at tage afsked, tog afsked med hende, som om det var for sidste Gang paa denne Jord. Julius hastede ud med hende, og den samme Dags, der havde bragt ham ud til Billeden, førte dem begge tilbage.

De tre blev tilbage i mørke Tanker. Helena tænkte sig bleg og forskrækket til sin Vaglestalle, og han tog hende i sine Arme og tryktede hende fast til sit Hjerte, idet han kysede et vidt Billede omkring, som om han spældede efter en eller anden Aende, som kunde være i Nærheden og vilde berøse ham hende.

„Der er ingen Fare,“ sagde han, „ingen Ting at frygte, min elskede Døttre. Hvem vilde gøre at fængsle dig?“

Helena gyste og gråd.

„Jeg er en saadan Kluge,“ sagde hun; „ja, kan ikke se Faren i Ansiget.“

„O nei, du er altfor blød og svag til endog at blive udjat for Frygt for Fare, og saalænge jeg lever, skal ingen gøre din nogen Fortrød.“

„Buede jeg ikke hellere være fængt?“ spurgte hun ydmygt.

„Følgte! Al, hvorhen? Hvilket Sted er sikrest for Klæderne? Men hvorfor tale om Klæder? Der er ingen Grund der til. Der kan have været Fare for Læbia, men der er ingen for dig. Gudna har jeg nogen Angst og Indvirkelse. Sulpicerne er ikke saa ringe, at de er bleven en Tyrans Offere. Nei, vel, betragte dig, min elskede. Faren etsikret blot i Indbildningen. Det hele er en Misforstaaelse af Julius.“

Med saadanne Ord troede Læbio at berolige sin Døttre, medens hans Hjerte dog trods al hans uvillige Bantros var utroligt. Han kunde ikke forjage Tanken paa, at trækne af Navn og Stilling dog havde maattet lide en grusom Død, og at der dog var en Mulighed for, at Helena kunde blive fængt.

Cineas sad b'eg og beskymret med Olivene fastede paa Gulvet. Han hændte Joren og havde haadt en Kællse om, at noget saadant som dette kunde komme. Pludselig blev de opmærksomme paa Lyden af Hælseskrampen og Saabenklirren udenfor Huset. Helena hørte den først, udskrode et Skrig og klængede sig tøvtere til Læbio. „O, min Gud!“ rooede hun. „hjælp du mig! Jeg kan ikke hjælpe mig selv.“

Læbio holdt hende fast og stirrede vidt henimod Døren. Lyden kom nærmere; der høstes Stemmer i Buegangen, Rodtrin paa det stenslagte Gulv i Jordhølen, og uden nogen Mellemting trandre en Officer ind i Bærelset fulgt af flere Soldater. En Mand ledsagede dem, hvis Indtrædelse kaldte Læbio med det voldsomme Raseri. Det var De'ia. Han var kommen for ret tilgavns at nyde sin Høvn, det vidste han; det skulde for ham.

Officeren blinke Læbio med dyb Kællelse og gjorde Undskyldning for sit Komme, idet han ytrede, at han haabede, Læbio vilde tilgive, at han udgjorde en vialig Vilgt. Efter flere Omvendt kom han endelig frem med sin Vindst: han var sendt for at fængsle Helena, Læbios Døttre, som en Kristen og en Fortræder mod Staten; og dermed overvælte han den teiseelige Beskaffing.

Læbio saa et Dieblil paa den og derpaa paa Officeren.

„Dette maa være en grusom Svag af Klæderne,“ sagde han omsider med hans Stemme. „Jeg haaber det er Svog.“ sagde Officeren; „men jeg har kun at handle efter Ordre.“

„Bil De sig, at De vil fængsle hende?“ spurgte Læbio, idet han holdt sin Døttre, der i Forførdelse klængede sig til ham, tæt ind til sig.

„Quod andet kan jeg gjøre?“ sagde Officeren i stor Forlegenhed. „Ded, jeg har kun at adlyde Ordre, og jeg maa fængsle hende.“

„Hidrig!“ rooede Læbio raserende.

„Quod?“

„Hidrig!“

„De behøver ikke at tale paa den Maade,“ sagde Officeren, idet han prøvede at komme ud af sin pintige Stilling ved at antage en bred Mine. „De maa gior efter. Klæderen befaler Dem det.“

„Jeg vil ikke, og De kan sige ham det.“

„De maa jeg tage hende,“ sagde Officeren.

„Bagt Dem!“

„Bogt Dem selv!“ gjensvarede den

anden, hvis Brede nu virkelig begyndte at bluse op. „Bil De hindre mig i at udføre min Vilgt? Han kan sværge, at hun ikke er en Kristen, og alt vil blive godt. Det er alt, hvad hun har at gjøre.“

Med disse Ord skjælvde Helena endnu heftigere. Hegios Dine sank lerte. Han nærmede sig Officeren og sagde med lav Stemme:

„De har intet næmnt om Gutten.“

„Gutten!“ Læbio gjentog Ordet mekanisk, og en end mere skjærende Smerte skjal sig igjennem ham.

Officeren saa skarpt paa Hegios.

„Hvem har bedet dig om at blande dig i, hvad der er min Sag at udrette?“ rooede han. Derpaa vendte han sig til Læbio og sagde langsomt og forlegent: „Det er en anden, — en Gut, som jeg ogsaa maa tage.“

Helena hørte dette. Med et Skrig rev hun sig løs fra sin Mand og styrtede ud af Bærelset. Ingen fulgte hende; Læbio stillede sig i Døren og stirrede som en gal Mand paa Soldaterne. „Grib ham!“ sagde Officeren. „To af eder maa holde ham, og de øvrige følge mig. Jeg maa gjøre en Gænde paa dette.“

To Soldater styrtede løs paa Læbio, greb ham en i hver Arm og skæbte ham bort fra Døren, medens de øvrige anførte af Hegios satte efter Helena. Imidlertid havde Forvirringen og Helena's Skrig kaldt Tjenerne til, de havde blege og skjælvende stakket sig i Jordhølen, og nu kom ogsaa Galbus, der, altid tro og aarvaagen ligeoverfor Marcus, straks lode til hans Bærrelse, hvor han fandt Helena ude af sig selv tryllende sin Søn i sine Arme.

„Frels ham! O, frels ham!“ rooede hun, da hun saa Galbus. „Soldaterne ere her. De vil fængsle ham.“

I samme Dieblil gjenlød Rodtrin paa Marmorgulvet bag Galbus, og da han vendte sig om, saa han dem nærme sig med Hegios i Spidsen. Han stod som en Løve færdig til Modstand, og hans gigantiske Stikkelse udfyldte Dørraadningen. Men han var ubevæbnet, og Soldaternes Spyd vendtes imod ham.

„Kvælen der!“ rooede Officeren.

Galbus nølede et Dieblil. Men Soldaterne nærmede sig: han kunde intet gjøre, og med et Suk, der syntes at louberrive hans Bryst, tog han tilbage for dem. Der stod han med foldede Arme og betragtede Scenen. Han mærkede sig Hegios Ansigt; han saa i ham den Mand, som det var blevet

ham paalagt at holde Die med, han laade Mærke til det stulende Bille og det triumferende Udtryk, der nu stod skrevet paa hans Ansigt.

Der behøvedes ikke mange Dieblille for Soldaterne for at udføre sit Best. Helena blev grebet og ført ud af Bærelset, halvt bevidstløs af Skærf og med Marcus klængende sig tæt til hende. Gutten saa forvirret og forskrækket ud, forstod intet, men vidste blot, at noget forførdeligt var hævdet. Da de kom tilbage til Hallen, vendte Officeren sig til Læbio og sagde med dæmpet Stemme: „Var det godt Mod! Der behøvedes ikke at være nogen Fare. Hun kan sværge, at hun er ingen Kristen, og saa komme tilbage igjen.“

Læbio sagde ikke et Ord. Han stod der, fastholdt af de to Soldater, med et Udtryk af dyb Skval i de stivt stuerende Dine; hans hvide Læber bevægede sig, men intet Ord høstes. Nei, der gaves intet Ord for en Scene som denne. Soldaterne førte hurtigt Fangerne bort. De, som holdt Læbio, ventede til de andre var ud af Huset, og derpaa slog de ham og fulgte efter dem.

Læbio stod ubevægelig og hørte Lyden af Rodtrin og Hovslag, som snerede sig, uden at gjøre Mine til at følge. Han stod som forskenet, medens Mærkerne i hans Pande skulmede, som om de vilde briste, hans Læber var sammenbidte, Dinen glødede som Jid, og Hænderne knyttede sig krampestigt. Cineas stod der ogsaa med et afbleget Ansigt, overvældet, forvirret og ude af Stand til at handle.

Fortf.

En Kristen betaler sin Gjæld.

Major Nichols af Wilkesboro, modtog et Brev, som kom udenom den almindelige Postroute. Det var fra en tidligere Borger, nu en Soldat paa Manila, der skrev at han var bleven sund og havde besluttet at betale af sin Gjæld. Han opgav Navnene paa tre forskellige Personer, hvem han skyldte Penge og bad at Regningen maatte blive sendt ham for Betaling. „Pioneer“ ved T. Larsen.

Abonnerer paa „Herold“ sendt kun 50 Cts om Aaret.

PACIFIC HEROLD,

Udøvet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.

Udkommer hver
FREDAG.

REV. B. HARSTAD, Redaktør,
assisteret af

Rev. J. Johansen,
Rev. O. Holden,
Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar.....50 Cts
Seks Maanedes.....25 Cts
Til Europa pr. Aar.....75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Merk:

Alt bedrørende Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Vlem ikke at sende Betaling. Send den helst i Money order eller læg 50 Cts. i Sølv i Brevet.

En eller To Cents Frimærker modtages ogsaa. Men Frimærker paa 5 eller 10 Cts. kan vi ikke bruge.

Korte Meddelelser fra skandinaviske Settlementer og Menigheder modtages med Tak.

Gjennem et Slør.

Af Ernst Evers.
Dorjat af J. V.

Fortsættelse.

„Moder, jeg har saa svært ondt i Halsen!“ sutler Barnet. Der byder en Stjerne frem og lyser gennem Skyen. Den sorgende Moders Blik er rettet op mod Stjernen: der er Fred, der er Stillehed, der er ingen Bedrøvelse, ingen Sorg. Konens Die lyser og klarere, men Lydningen holder ikke længere end den klare Stjernes Straalen, hvorover Stjerne jager. Nu sutler Barnet igjen, og ved Vinbuet finder Sukket sin Gjenlyd. Lægen kommer. Han gaar med en alvorligt spørgende Mine ind i Kammeret. „Ja haaber, at De har taget feil, Fru Geldern.“ — „Jeg har desværre ikke taget feil.“ — Han undersøger den syge og gaar med Moderen ind i Dagligstuen. „Det er desværre et meget slemt Tilfælde af Halsesygge, Fru Geldern.“ — „Jeg vidste det.“ — „Jeg ved ogsaa, hvad De med disse Ord vil sige mig.“ — „Ja,“ svarte hun hastigt, „jeg vil paa ingen

Maade berøve Dem Haabet; jeg véd, at Pleien er het i gode Ønder. Der maa snart komme en Bedring. Hvis ikke Barnet har faa sygt af Malignanterne, vilde jeg foretage en Operation, men det er umuligt.“ — „Hvorledes vil det gaa med de andre Børn?“ — „At flytte dem ind i et andet Værelse i den Tilstand, de nu er i, holder jeg ikke for at være muligt. Det vilde ogsaa være for sent. Vi vil tænke med Karbolvand. Da de andre Børn ikke har noget Sang til Halsesygdomme, saa haaber jeg, at de ikke vil blive smittede.“ —

Hun talte med ham om Juletræet: han roste hendes Forsigtighed og tilfod hende at sætte Træet foran Fløjdøren og at lade Børnene gennem Sløret se paa Julelyset. Da gik Lægen med det Løfte at ville komme igjen i Morgentimerne.

Atter sad Moderen alene ved sine Børns Sænge — skurat som en Enke, der er alene, som sætter sit Haab til Gud og bliver ved i Bønner og Bønskalder Nat og Dag. Hun mindes den Tid, da hun med sin underligt elskede Mand pantede Juletræet. For ham var det altid en stor Glæde at høre Lydene og Sjæderne og alle de gyldne Ting paa de grønne Grene, og for hende var det en Hjertens Lyst at se ham styre og stille og at gjøre dette med Glæde. Men hun vil ikke længer tænke paa de svundne Tider. Nu — at nu maa hun alene pante Juletræet, og Manden, med hvem hun med et Hjerte fuldt af Kjærlighed havde staaet for det hellige Alter — han er i Udlandet — uden Bys, uden Kjærlighed, uden grønt, uden Juleplæne. Hænderne havde lagt Tulletjolen tilside, de var joldede. Saaledes sidder hun længe — længe ved Børnernes Sænge. Der er vistnok mange Tanker, som rører sig i hendes Sjæl, men dybt inde i den er der Fred, og Stormen har lagt sig.

Hun gaar fra den ene Sæng til den anden og ser betyret ind i Børnernes Ansigter og lytter til deres Vandedræt. Hvor mange af de fire vil gaa med hende ind i det nye Aar? Hvor mange af dem vil Herren kalde fra sin Sky til sin himmelske Trone?

„Gjør, som du vil, jeg er Alfreds Men gjør, at vi ei bliver silt.“

Saaledes hviler hendes Væber. Ratten jrider. Morgenen bryder frem. Lægen kommer; han undersøger Barnet. Han viser paa Hovedet og er lærer, at med denne Sygdom er der

liet at gjøre. Midlerne, som han har forordnet, maatte fredeles blive anvendte. Tidlig om Morgenen vilde han komme igjen, da vilde der være indtraadt en Bedring. Bud behøvede man ikke at sende til ham, for komme kunde han ikke, og hjælpe kunde han heller ikke.

Denne Dags Timer syntes at stå stille i Sleglegang. Barnet led forfærdeligt, og Moderhjerter led med sit Barn. Om Kvælden syntes Smerten og Mand-nøden at tage af. Den gamle Forvalter havde panted Juletræet saa godt han kunde. Sløret blev trukket foran Fløjdøren, og Dørene blev aabnede. Da faldt Glansen af Lydene paa Sængene. For et Øieblik glemte Børnene Smerten og Sygdom og jubelede ved Synet af Lyset og det grønne. „Saa over Hovedvigs Ansigt gik der ligesom et mat Stin, da Moderen brødte ud den nye Kjole foran hende. „Moder, lad mig saa høre en Sang, bare en!“ Hun sang, ligesom hun tidligere hver Gang havde gjort, med blød, sagte Stemme den gamle, kjære Salme af Luther til Julebarne's Pri. Indtil det fjerde Vers sang hun:

„Det evige Lys gaar nu herind,
Som gir al Verden et nyt Stin.“

Da overvælde Smerten hende, og hendes Stemme blev tvakt af Gulken. Hun kastede sig over sit syge Barn og maatte udøse sit Hjerte i Graad.

„Moder!“ For Moderen var det, som om Tonen klang klarere. „Vil Sygdommens Magt blive brudt ved Juletræets Lys? Vil det grønne Træ — vil Livets Første gyde nyt Haab i hendes bedrøvede Hjerte?“ Hun søv forstende og spørgende ind i Ord vig Ansigt. Barnets Dine stirrer saa uoverbart paa hende. En søllem Glans traalte ud af Barnets Ansigt. Er det skinnet af et uvakt jordist Liv, eller er det det enige Lins Morgenglans, som har bredt sig ud over Dinene? Stantræets Lys lyser gennem Sløret: der ene Glans hilser den anden. — „Var saa snil, Moder, at syng Sengen os Rosen!“ Hun folder Hænderne, hun stirrer sig i Bønnen; derpaa synker hun den for sine Børn, den koselige Julefang. Hun er stærk og kan syng den til Ende:

Den Blomst, den er saa deilig,
Den girer en jød Du t,
Dens klare Stin er herligt,
Det driver Mørket ud,
Gud og Menneke,
Hjælp os af al Rød,
Fri os fra Synd og Død.

O Jesu, naar vi drage,
Fra denne Jammedal,
Lad din Hjælp os ledsage,
Ind i din Fjendel
I din Faders Rige,
Hvor vi dig evig love,
Og ei fra dig vige.

„Moder, hører du Guds Engle drage gennem Stuen? Moder, Engelen ber oppe i Juletræet — han kommer! — Se, han drager Sløret tilside! — Himmelske Hærskarer! Jeg hører deres Sang lyder endnu skjønnere end din Sang, Moder, min kjære, høitelskede Moder! Hvorledes lyder Julefangen? — Nu ved jeg det, jeg hører den tydeligt: 'Være være Gud i det høieste og Fred paa Jorden og i Menneskene en Velbehagelighed!' Moder, høitelskede Moder — ser du ogsaa disse klare Lys? Der oppe, der oppe. — Ikke bag Sløret. Hvor klare, hvor klare! Moder, bed, bed!“ Og Moderen beder. „Løb vel, min kjære Moder! Jeg har ikke længere ondt i Halsen. — Kristusbarnet tager mig ved Haanden. — Hils, hils Fader!“ I Juletræets Lys ionner hendes Hoved sig og saligt ind.

3. Hvorledes hun gennem Sløret ser ind i Fremtiden.

Det var Dødsstyggaerne, gennem hvilke hun ser ind i Fremtiden. Men Dødsstyggaerne væver sig til et dunkelt, tæt Slør, og Menneskesiet vil e helst vende sig bort, eller lukke sig og intet mere se, hverken Fortid eller Nutid eller Fremtid; men Diet maa dog atter aabne sig, og naar det er aabnet, maa det sætte sig ved et eller andet Punkt, og Hjertet maa stræve mod et eller andet Maal.

Fru Geldern var ikke vant til længe at lukke sine Dine bag et dunkelt Slør. Hun sagde til de andre Børn, at Kristusbarnet havde taget Søsteren med sig ind i Himmelen, og at Julelysets Straaler havde brudt sig i mange Straaler. — Nu kom den gamle Forvalter frem og spurgte, om han skulde kulle ud Lydene. „Nei.“ svarte hun, „Lydene kan brænde endnu. Men vi vil være vor Hovedvigs Særg ind i Dagligstuen og lukke Døren. Lyset kunde skade Børnernes Dine.“

Der låger nu den henjorde i Juletræets Ly. De klare Straaler hindres og lydes ikke længere af Sløret, de falder lige ind i hendes blege Ansigt.

Fru Geldern overlod for en Tid Blodien ved sine Børns Sænge til Meier jenten. Hun sølte Tang til at være ganske alene med sin Hovedvig. Der sidde hun i Stuen ved Børnernes

Sæng; hun har grebet hende ved Haanden og holder paa at klæppe hende paa de blege Kinder. Juletræets Lys brænder endnu; det forlummer hende, som om Lyfene straalte ind i Dødens Nat og Gravens Mulum, og som om de vilde gjøre Mørket, der har leiret sig over det sorgende Hjerte, lyst. Derfor lader hun Lyfene brænde til det aller sidste. (Slutt. i næste Nr.)

Oregon Nyheder.

Den 29de Jan. forlod Past. Ormold samt familie Portland for at reise til Syd Dakota, sit nye virkefelt. Hvor hødtig vi ser ham forlade os hervest. ønsker vi ham dog lykke og Guds rige velsignelse i hans nye virkefelt. P. H. Holden, som blev kaldt til hans eftermand, har aflaaet kaldelsen.

Past. Pedersens menighed i Silberton holder paa i vinterens løb at gjen-nemgaa konfordiebogen. Menigheden har antaget hele konfordi-bogen i sin konstitution, og nu holder den møder for at blive kjendt med den. Moderne holdes to gange i maanedens Torsdag eftermiddag fra 1 til 3 og er godt besøgte.

Onsdag den 30te Jan. var Past. Holden i Silberton for sammen med Past. Pedersen at holde konferens, samt deltage i menighedens gennem-gaaelse af konfordiebogen den følgende dag. Pedersen og Holden er nu atter de eneste synodeprester i hele den store stat Oregon.

At Past. Pedersens hjem er en vak-ker prestegaard er en kjendsgjerning som enhver, der aflægger den et besøg, vil overtyses om. Fra et pent hus og en velordnet frugthave betragte vi paa en jevn skraaning mod vest stur-man ud over den brede og frugtbare Willamette dalen, indtil man lader sig hvile paa lysbjergene bortenfor, som de hæver sig høiere og høiere, indtil de snehvide høier biler borte i skyen.

Det kunde være interessant at høre lidt ogsaa fra Quincy, Ore. Paa dette sted er en liden menighed paa tre norste familier, som trofast holder paa den lutheriske bekjendelse. De var gudstjeneste omtrent anden hver maaned og betjenes fra Astoria da der blot er omtrent en 4 mil bide.

Der er ogsaa flere Standbaver der omkring. Man har faat ryddet smaa jordflekke op efter dalene, og disse ligger rigelig af sig, men disse har kostet mangen en Sæddraabe det er vist. Men omkring disse ryddede jordstykke, og paa de høie bakker og længere ind i dalene, staar endnu de ranke himmel-høie furutræer. Det er ikke saa sjelden de naar til en højde af 300 til 400 fod.

Men den ene efter den anden af disse vældige kæmper falder, og snart staar blot de triste stubbe igjen, og saa begynder en vældig kamp for at staa ogsaa disse bort, saa jorden kan dyrkes.

Der er flere "logging camps" omkring Quincy. Disse giver ikke blot en hel del arbejde, men ogsaa gode indtægter. Mer arbeidet er baardt baare i skogen og paa landet, saa det som vides, kommer ikke af sig selv.

Sistste gona der holdtes lutherisk guds-tjeneste der, var det nyttaarsdag, en mærkedag, at man da begynder paa et nyt aarhundrede. Sneen bedækkede jorden til en dybde af 3 tommer. Det var et vakert syn, saameget mere, som det sjelden indtræffer paa disse tande.

Gudstjenesten holdtes i det nye skole-lokale, som i sin blev bygget til det gamle. Skolehuset tager sig rigtig pent ud nu. Man har ogsaa forskaffet sig en klokke, som nyttaarsnatten blev ringet 1901 gange.

Det er hyggeligt at besøge disse gjæstfrie, straxsomme folk i Lower Beaver, som dalstrøget hedder, og gaar det end sagte og smaat for dem med at forbedre sin stilling, det gaar dog suft og sikkert fremad, thi Herren lægger sin velsignelse til.

Lidt fra Californien.

Den 4de Januar '01.

Nu er julen over. En velsignet jul for os alle. Det nydeligste veir. Om-trent som vort Oktober veir i Minne-sota. Speilklar himmel, kjelig luft. I førstning-n syntes vi ikke noget godt om vinterveiret herude. Det forekom os saa unaturlig at se grønsvær, blom-ster i haven og snart hele vinteren gjenuem. Vi længte tilbage til fjøs te-sen, stredesret og den bidende vinterluide i Iowa og Minnesota. Naar julen kom tunde vi neppe tro det. Det var ingen tudende aind at høre. Intet sygende sneedreb juleaften. Men nu er det bedre. Vi blev snart veir-

vante. Nu er vi "perfectiy at home" herude.

Onsdags aften mellem jul og nyaar holdt vi juletræfest for børnene. Efter nogle faa bemærkninger til børnene og forsamlingen om juletræets betydning, fik børnene lov til at fremstige sine imaastykker. Derpaa fik et hvert barn en liden gave fra søndagskolen og en julestrømpe. En nolsaa anseelig stol var tilstede. Det var den anden jule-træfest i det engelske menighed.

Næste aften var der juletræfest i Past. Grønbergs kirke, eller moder-menigheden i Californien. Som sæd-vanlig ved disse fester var kirken fuld og alt pent og vellykket.

Næste aften holdtes der i samme kirke juletræfest for sømændene. Jeg var ikke tilstede, men efter forlydende har der aldrig været saa mange sømænd tilstede som denne gang. Vor Frelser's Menighed i San Francisco har nu i mangt aar indbudt sømændene til jule-træfest. Det er glædeligt, at denne fest var særlig vellykket. Det er gode tegn. Det viser sig, at vort samfunds samvundmission i San Francisco alle-rede begynder til at bære gode frugter. Maatte Herren lægge sin velsignelse ogsaa til denne mission.

Saa vil jeg slutte med at fortælle, at vor menighed ihulont os med en venlig og hjertkommen hilse til nyaar. Det indtraf sig saa, at det regelmæssige menighedsmøde fandt paa nyaarsaften. Vi ønskede at faa det forandret, da vi troede at folk helst vilde være hjemme den aften. Ingen forandring kunde ste. Vi maatte holde møde den aften. Grunden til den ihændige fastholden paa at have møde netop den aften, fik vi vide da menighedens kasserer Henry Olson kom. En usædvanlig stor flok havde indfundet sig til menighedsmødet. Det forekom os noget forunderligt. Men det var vel det at det var julehelg endan. Almindeligvis kommer der en 7 a 8 til disse møder. (Vi har ment her møde hver maaned herude) Den gang var der en 40-50 tilstede. Man gjorde sig til Veire i vort hus, man til gjærd sit vil kaffe og te. Det var tælig nok for ed. rs venlighed og hjærighed.

Dr med en hjærlig hilse til alle Herolds læsere.

Metodist.

C. M. Stensund.

Abonner paa "Pacific Herald" kun 50c om Maaned.

Edv. Isacksen.

Eneste norsk Urmager i Tacoma. Gor. Tac. Ave. og 11th Str. Et pent Udvalg af ELGIN og WALTHAM Ure for Salg. Tel. Black 268.

Student-Supplies OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. - Tacoma, Wash

VISSELL & EKBERG

Scandinavisk Boghandel.

Et stort Udvalg af scandinaviske Bøger og Tidsskrifter. Vi ere Agenter for Bøger udgivne af Lutheran Publishing House, Decorah, Ia.

Belles- og Daabsartikler altid paa Lager.

Specielle Priser til Søndagskoler og Universiteter.

1308 Pacific Ave.,

TACOMA, WASH.

H. V. ROBERTS,

Candleogs.

Crown and Bridge Work a Speciality Call and get prices.

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

50 YEARS' EXPERIENCE

PATENTS

TRADE MARKS DESIGNS COPYRIGHTS & C.

Anyone sending a sketch and description may quickly ascertain our opinion free whether an invention is probably patentable. Communications strictly confidential. Handbook on Patents sent free. Oldest agency for securing patents. Patents taken through Munn & Co. receive special notice, without charge, in the

Scientific American.

A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, \$3 a year; four months, \$1. Sold by all newdealers.

MUNN & Co., 361 Broadway, New York
Branch Office, 117 St., Washington, D. C.

S. SINLAND

Kontraktør & Bygmester Udforer al Slags Snekkerarbejde.

Guldgruber.
(D. Jousien.)

For en Tid siden, da jeg læste med min Sø i Bibelhistorien om Noah, fik jeg dette Ord mig: „Gud kom Noah ihu.“ Hvilket alvorligt, men ogsaa hvilket trostændigt Ord. Gud glemmer ikke, han er ikke glemsom. Hvilken Betselse for Livet. Og da Noah kom ud af Arken, satte Gud Regnbuen paa Himmelen, til Tegnet paa, at han altid vilde huse sit Løfte, ikke mere at odelægge Jorden ved Vand. Saa meget paalagende er det Gud at huse sit Løfte, „og komme det ihu,“ at han ligesom skriver det i Bogen paa Himmelen, midt for sine Øine. Herlige Guldgrube. Gud selv erindrer sig om sit Løfte og Ord ved et Tegnet. Han binder sig selv ved et frivilligt Løfte og skriver det i Stenen for altid at komme det ihu. Ikke saameget for at erindre os om hvad han har lovet, som for at erindre sig selv er det Gud sætter Regnbuen i Stenen. Jo vist er han trofast. Og i sit hørbare Ord siger Gud os, at han i sin Sø er os naadig og vil gjøre os salig. I sit synbare Ord, Daalen, sætter han Tegnet for sine Øine — han vil komme sit Løfte ihu. Og saa os om saa vi skalde ville paa Ordet og Løftet, naar vi ser Tegnet. Men han kommer ihu, at vi er Stø, at vi ere af Noahs vor anden Stamsfaders Slægt. Og saa giver Gud os et andet synbart Ord. Evangeliers saliggjørende Naade — hans Daabsgave til os, sætter han nu frem for os paa sit Mær. Og her minder han sig selv om sit Ord: at han i sin egen Sø har forladt os al vor Skyld. Og i Brødet og Bieren er hans Søns Begeme og Blod — Tegnet og Pantet paa at Gud kommer os ihu og vil gjøre os salige. Gud har selv sagt Ja og Amen til sin Søns Ord: Det er fuldbragt! Og Gud gaar aldrig fra sit Ord.

Fra Seattle.

Skjære Herold:

Hoslagt \$1.00 til dig fra D. Drumbrek, Boothell. Det kan troget sig at du ogsaa herovre ved Boothell og Mednes vil læses med interesse. Hvis herovre beundrer mit lidt efter lidt at blive kjendt med herovre. De fleste har ogsaa en eller flere gode bevidt. Parkland. Du er derfor en velkommen gæst, naar du kommer og bringer o

hilsen fra Høsten og trostbrødre og søstre. Men allermost er du ve kommen, fordi du kommer i Høstens navn og bærer ud den sæd, som skal vasse og bære frugt for evigheden. Maatte du bare blive din store opgave som „Herold“ tro. Der er mange steder endnu, hvor der bor en lidet storkindnu, og hvor man sjelden eller aldrig har gudstjeneste. Børnene faar ikke kristelig undervisning. Vidt eiter lidt kommer man bort og synler dybere og dybere, til man tilslut slet ikke jorder naadens midler, ordet og selskammerne. Læng hvor meget du kan gjøre paa et saadant sted, naar du uge efter uge kommer med bibelens sandhed, med vidnesbyrdet om frelsen i Jesus Kristus! Vær derfor frimodig og stærk. Gaa omkring i de smaa, spredte menigheder og mind os alle om, at synden er folkens fordærvelse, men i Jesus er der liv og fred. Besøg de smaa hjem inde i stovene og ude paa stletterne og tal den hørlige sandhed som er dig betroet. Glem ikke at besøge de mange inde i de store byer, som holder paa at blive rene med i v. llyst eller rigdoms forsørelse. Gjør dette med trofast, og da skal du være velkjendt og være til velsignelse: —

Hvor lykkelig og hvor vndig Er deres Fædres Lyd, Som kraft sig og myndig Debude Frid og Fryd. Og vidue for de arme Som sole Syndens Byld. At Gud sig vil forbarme For Resu Bines Skuld. —
M. H. E.

**ELLIS & SON S. S. LINE.
STR. "SEHOME"**

Afgaar fra Commercial Dock Tacoma, hver Tirsdag, Torsdag og Lördag, Kl. 3 Eftm. for Seattle, Anacortes, Fairhaven og Whatcom.

Afgaar fra Whatcom Kl. 8, Fairhaven Kl. 8.15 og Anacortes Kl. 10 Efterm., hver Søndag, Onsdag og Fredag.

Fare, til Seattle, 0.50,
Whatcom, \$1.25,
W. H. ELLIS & SON, EIERE,
W. J. ELLIS, TRAF. MGR.

Abonner paa Herold kun 50 Cents om Aaret.

Handy Volume Classics.

Faæes overordentligt billigt og pent udstyret.

Hver Bog er 6 x 4 1/2 T. trykt med store og tydelige Typer, mærket godt Papir, godt indbunden i Lærredsbånd med Silkebånd og Sølvtryk.

Prisen er blot
Enkelte Exemplarer 18c
I Partier paa 6 Exemplarer 16c
 12 12c
Skriv til
G. W. A. Rowles,
177-178 MONRO STR. CHICAGO, ILL

Bekjendtgjørelse.

Alle pengedeløb til Pacific Distrikt sendes herefter til distriktets kasserer, N. J. Hong, Parkland Wn.

Carlo A. Sperati.

**The
Illustrated Home Journal.**

Published twice a Month.

Besides many excellent Illustrations it contains Stories, Biographies, descriptions of Travels, articles on Natural History, etc., etc.

Price only \$1. per year.
Reliable agents wanted all over the United States.

Address all correspondence to
Louis Lange Pub. Co.
St Louis, Mo.

Komplet Udstyr

Sko OG Støvler

faæes hos vor erfarne Sko handler og Skomagere

S. OLSEN,

1109 Tacoma Ave.

Gaa og se, du vil finde, at Olson baade har, hvad du trænger, og kan sælge vel saa billigt, som nogen anden Handlende.

ABONNER

PAA

HEROLD.

Lindahl Photographer

1112 Pacific Ave.
California Building,

TACOMA WASH.

**The Iowa Cutlery
Grinding Co.**

Saks, Forskjær, Slagter, Lomme- og Barberknive, Kirurgiske Instrumenter og Grøvsøværkøi osv.

Alt udføres ved hjælp af elektrisk Drivkraft.

Alt Arbejde garanteres
22 Pacific Ave., Tacoma, Wn

**Vor Frelses norske
luth. Kirke**

Hj. af So. J og 17th St.
TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor.

Bopæl: 2550 So. I St.

Gudstjenester:

Søndag 9:30 A. M. Søndags- skole.
" 11 A. M. Høimesse- gudstjeneste.
" 7:45 P. M. Aftensang.
Onsdag 8 P. M. Kor Øvelse.
Lördag 9 A. M. Lördagskole.
Hver 1ste og 3die Torsdag Aften i Maanedens Ungdomsforening.
Hver 2den og 4de Torsdag Eftm. i Maanedens Kvindeforening.

J. M. Arntson,

Notarisk Sagfører.
Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter ogsaa Ejskeder, Kontrakter, m. m.
Municipal Court-Rooms
City Hall

TACOMA, WASH

ABONNER PAA

PACIFIC HEROLD

—Blot 50 Cents om Aaret. Overskuddet gaar til Pacific Lutheran University.—

Lutherist Pilgrim Hus
No. 8 State St., New York.
Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter Barge Office.
Kristeligt Herberg for Indvandrerne og andre Rejsende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og faar Emigranterne bi med Raad og Daad.
Folk, som kommer fra Vesten, kjører med Belt Line Street Car lige til Døren.

Bøger tilsalgs.

Synodens Salmebog. I Skindbind \$ 65
" " med rødt Snit og forgyldt Kors og Kalk 1 00
" " med rødt Snit og Albumsspænde 1 75
Synodens nye, engelske Hymnbog, baade Tekst og Musik 75
Norske og engelske Bibelhistorier 25
Katekismer 15
Jössendals Billed ABC 15
Syno albertninger, Pacific Distrikt 25
Ny Testamenter 25
Spar Tid og send til os efter disse Bøger.
Adresse
Pacific Lutheran University Ass'n
Parkland, Wn.

P. E. Hofstad, "Skredder"
Færdiggjorte klæder paa Bestilling.
Alle slags Reparationer til rimelige Priser.
513 So. 11th Str.
Tacoma, Wash.

Abonner paa "Pacific Herold" kun 50c om Aaret.

Pacific Distrikts Præster.

Andersen Chr. Genelee, Idaho.
Andersen J. R. 1216 Chestnut Str. Walland Cal.
Blaklan J. Box 175 Rockford Wn.
Borup P. Cor. N. & Pratt Str. S. Eureka Cal.
Christensen M. A. 1422 7th Ave., Seattle, Wn.
Carlson P. R. 568 East 16th Str. East Walland Cal.
Foss L. E. Stanwood, Wash.
Grønberg O. 1603 Howard St. San Francisco, Cal.
Hagøes, D. 2930 Lombard Street, Everett, Wash.
Hartstad, B. Parkland, Wash.
Holben, D. W. Astoria, Oregon.
Jensen, A. G. Ferndale, Cal.
Johansen, J. 204 J Str. Fresno, Cal.
Lange, A. G. 136-12th St., San Francisco, California.
Larsen, T. Parkland, Wash.
Lane, Geo. O. Box 236, Fairhaven Wash.
Nielsen, L. Box 97. Wilbur, Wash.
Orwol, S. M. 423 Co. 10 St. Portland, Oregon.
Pedersen, N. Silverton, Oregon.
Sperati, C. A. 2550 So. J Str. Tacoma, Wash.
Stensrud, E. M. 235 13th Str. San Francisco, Cal.

Gust. Morton, Bestyrer. Tel. Box 481.

Puget Sound. Tea Co
IMPORTÖRER
Wholesale og Retail Handlere
— i —
THE KAFFE OG SPICERIER.
Stort Oplag af Kjøkkentoi.
129 Pacific Ave. Tacoma, Wn.

Betalt for Herold.

R. Haugen, Holden \$.65
R. A. Finseth, Kenyon 1.00
Elias Houg, Tacoma50
Mrs. Thorena Miller, Genelee. .50
Mrs. P. Anderson, Bnglaub.50
A. J. Peterson, Denel10
B. Anderson, La Crose 1.00
Past. E. Valleslad, Thor 1.00
J. M. Olson, Thor 1.00
A. M. Hamre, Granite Falls. . 1.00
Magrethe H. Hamre, "50
O. S. Reishus, " 5.00
Miss O. Brækle, Norman 2.50
D. H. Dahl, Minneapolis 2.00
Tollef Svennes, West Salem. . 50
Postmaster, Christiania50
A. C. Amundsen, Cambridge. . .65
Mrs. N. P. Madison, Lockwood 1.50
M. N. Graverholt, Lime Grove. .50
Mrs. Aad Evenson, Lime Grove. .50
Clara Fortune, Wash. Prairie. . 1.05
Ole H. Baarstad, Miller50
Andrew Evans, Mayville 1.00
N. A. Wegtil, Wascott 1.00
L. E. Christie, San Francisco. . .50
D. Ormbrek, Bothell 1.00
D. O. Brantæ, Holden50
B. L. Rossum, Centergrove. 1.00
Past. B. Hovde, Wittenberg.50
Jens Peterson, Elmira 2.00
Peter Knugen, Edison50
Past. J. Magelsen, Walnut Grove 1.00
E. Ellingsen, Silver Lake50
Ole O. Larson, Portland50

Til Afbetaling paa Skolens Gjæld.

Past. Hartstads Kald.
E. O. Erickson \$ 35.00
Past. L. E. Foss's Kald.
N. P. Leque 100.00
Nels Eide 100.00

Fra R. A. Finseth 10.00
Solgt Lotter for 320.00
L. Larsen, Kasserer.

Til mit Barnehjem.

Deb H. B. Gnestvedt \$10.00

Rettelse.
I Nr. 3 af Herold var udeladt Beløbet af Indtægten af Søndagsbeg fra Mrs. Hans Gulbat, som skulde være \$6.00.
Elsa Christensen.

Betalt til Parkland lutherske Barnehjem.

C. M. Beaver, Kasjon, Minn. \$2.00
Mrs. O. Gnestvedt, Belview. . .25
Ole O. Braget, Charlod 5.00
K. B. Frosted, Utsalady 1.00
Mrs. A. K. Sandvig, Utsalady. . 1.00

Samlet ved Chr. Stensland, Redmond, Wash., til Christian Cooper:
Chr. Stensland \$.50
Aug. Johnson25
E. Olson25
G. Everson25
John Johnson25
E. O. Erickson, Kasserer.

Til de nødsiddende i Indien.

Indiendt ved Past. L. E. Foss fra Nels Eide \$5.00.
R. J. Houg, Kasserer.

Hvad er Bibelen for dig?

Omkring 50 Aar siden døde en tapper Soldat i den engelske Marine og efterlod til sine Arvinger blandt andet ogsaa en Bibel.

Den satte Familien megen Pris paa. Det, som gav den denne Værdi, var de ligefremme og betydningsfulde Ord, som Eieren med egen Haand havde skrevet paa et af de rene Blade foran i Bogen. De lød saaledes: "Den Bibel blev mig foræret af Hr. Kaites i Geforsid Januar 1781, som Belønning for mit regelmæssige Besøg i den derværende Søndagsskole og for min gode Opførsel i den Tid. Denne Bibel har været min ständige Ledfager i 53 lange Aar, hvoraf jeg har tilbragt 41 Aar paa Havet. I disse Aar har jeg været i 45 Søslag og Træfninger, blev 13 Gange saaret, led 3 Gange Skibbrud, engang brændte vort Skib, engang kantede vor Vaad og 15 Gange har jeg haft Feber af forskjellig Slags, og under alt dette var Bibelen bestandig min Trøst.

Den 26de Okt. 1834, paa hollens Dag jeg fulgte mit 60 Aarsaar, lod jeg den atter indstikke af James Bishop i Edinburg. Alt dette bevidner jeg her ved min egen Håndskrift."

Fortæller ikke disse saa Ord en indholdsrig Historie? I alle disse Farer og frygtelige Angerter fandt han Trøst og Hjælp i Bibelen. Hvad er Bibelen for dig, kjære Læser?

Parkland-Nyheder.

Længe har vi haft klart og noget koldt Veir indtil nu i de sidste Dage, da vort almindelige Washingtonveir atter har indfundet sig, nemlig mild og sin Regn.

The basket ball team of P. L. A. will play with Skukum basket ball team from Tacoma in the gymnasium Saturday next. Admission 15 cents.

D'Herrer R. D. Nelson fra Mayville, Anton Kraabel og O. P. Sætrum fra Ellijord, N. D., er for nærværende i Besøg her hos Kraabel & Erickson og andre Kjendinger her. De er velstaaende Forretningsmænd fra Red Riverdalen, som har arbejdet sig op til Velstand, og det bedste er, at de ogsaa tager virksom Del i det kirkelige Arbejde.

Forleden Torsdag stod der Bryllup hos Dr. Rynning. Brudgommen var Kapl. Charles J. Lucy fra San Francisco og Bruden Miss Jeanette Jensen Rynning, en Søster af Dr. Rynning.

Til de Lydsftningstelegrammer, som Brudeparret fik, tillader „Herold“ sig ogsaa at sige dette Ønske, at de altid maa leve lykkeligt i et hjærligt Beddeløb efter den himmelske Brudekrone og Sejerskrone.

Parkland lutheriske Akademis Orkester vil give en koncert i Gynastiklokalet Aftenen den 22de Februar 1901.

Program:

1. American Patrol.....Mechau P. L. A. Band.
2. Quartette—Selected.....
3. Blue and the Gray, Chattaway Orchestra.
4. Recitation.....Carroll Miss Marie Christensen
5. Vocal Solo—Angels Serenade Miss Emma Loe.
- Violin Obligato...Oluf Bull.
6. Piano Solo.....Rev. Sperati
7. Jag Vet En Vraa...Sandstrom Glee Club.
8. Trombone Solo....G. Johnson
9. Violin Solo.....Oluf Bull
10. Mr. Thomas Cat.....Hall Orchestra.

Sublægtene gear til et Piano for Skolen.

Der er lagt Vind paa at gjøre Underholdningen udmaakt i enhver Hensende.

Forfriskninger i Spisefalen 10 Cts. Indtrædelsespenge: 25 Cents for voksne, 15 Cts. for Børn. Reserverede Sæder 40 Cts.

Pacifickysten.

Olympia Marsh: P. Knugon er nu flyttet til Edison, hvor han har rentet en ven farm. Edward Knugon er i Pullman, Wash., hvor han studerer meteoridrift ved statens experiment station. Vi ønsker ham god fremgang og velkommen hjem, naar den tid kommer.

Edison: Forleden sommer begyndte vi at samle børnene til nogle stole hver gang vi kom derop til gudstjeneste, hvilket kunde blive en gang hver 4-6 uger. Men undervisningen hvilede ikke derimellem; nei, forældrene hjalp de smaa med bogstaverne og stavningen, saa utrolige fremskridt blev gjort. Her fortjener Mrs. Aug. Bolden ros for det utrættelige arbejde, hun har brevet forat bringe sine smaa kjendstab til modersmaalet. Det har vist sig her, som paa andre steder, at hvor man tager rigtig fat for alvor med dette arbejde og ikke venter, at de smaa skal lære alt paa en dag, der vil børnene ikke alene lære men ogsaa lære med lyst og endog glæde sig til skoletimen.

Det er at haabe for kirkearbejdet lyst, at nogle flere vil komme og besøge sig her ved Edison. Her er godt land; og bedre naboer end de, som nu er der, behøver man ikke at ønske sig. En stor farm paa ca 300 acres er tilsalgs tæt ved vore gode norske folk. Om en tre eller fire slog sig sammen og købte det land, blev det endda not till alle, og det vilde sørge kirkesjælden i betydelig mon. Om nogen af Herolds læsere vil vide mere om dette land, saa skriv til John eller Anton Boe eller B. A. Benson, Edison, Wash., og læg ind 2c kamp, saa vil man saa underretning om landet.

Everett: Det er jo almindelig kjendt, at det er gode tider her paa kysten nu, og at indvandringen er stor. Folk forlader nok saa gode stillinger for at komme herud og blive rig i en fart. Men dette er at gribe efter ryggen. Det glæder os, som arbejder herude, at se venner og træskbrødre komme herud; men, lad det være fortaet, at den eller de, som kommer herud, maa være

forberedt paa at finde ud, at ogsaa dette er en del af verden; at man maa have mad og drikke, hus og hjem ogsaa her, og at det koster penge.

Ja, det er aldeles utilraadeligt for folk at komme herud uden at have nogle penge til sin raadighed. Disse vil komme vel med, om man kommer til at gaa uden arbejde en tid. De som har slægt eller forrolige venner herude gjør bedst i at skrive til disse og bede om oplysninger om forholdene her. Klimatet her er godt, fortræffeligt for Skandinaver. Regnperioden, som er ubstregt som noget saa forførbeligt, er nu ikke saa ganske frygtelig aligevel. Marts regnmængde fra New Whatcom og nedover sundet til Tacoma naar ikke 32 tommer engang; saa Minnesota, til eksempel, med sit tørre klimat bliver mere blød end Washington.

En ting er vist, det vil betale sig for folk, som lærer paa at flytte andesteds hen, at gjøre sig en tur herud og nøie undersøge forholdene. Naar det er gjort, da kan man handle efter eget skøn, og hvad enten man da forbliver her vest eller ikke, saa faar man da selv bære Ansvaret.

Jeg for min del har intet andet end godt at sige om kysten her vest og vil hellere bo her end noget andet sted hvor jeg har været i Amerika — Wilmar ikke undtagen. D. Hagoes.

Den tredje Part.

(F. L.)

275. Hvorom handler den tredje Part?

Om Bønnen.

276. Hvad er det at bede?

At bede er at tale med Gud i sit Hjerte, klage sin Nød for ham og med oprigtig Længsel søge noget hos ham. Joh. 4, 24.

277. Hvorledes lærte Jesus sine Disciple at bede?

Han lærte dem at bede i Ydmyghed, vedhængende og med Hjertets fulde Tillid i Jesu Navn.

278. Hvad vil det sige at b. de i Jesu Navn?

Det er at grunde vor Bøn paa Jesu Kristi Fortjeneste og Forbøn hos Faderen.

Joh. 16, 23. Jesus siger: Hvad somhelst I bede Faderen om i mit Navn, skal han give eder. Matth. 21, 22.

279. Hvad skal vi bede om?

Ikke blot om timelige Gøder, men

fornemmelig om de aandelige Gøder, som Kristus har bundet for os.

Matth. 6, 33. Men søg først Guds Rige og hans Retfærdighed; saa skal alle disse Ting tilføjes eder! Luk. 11, 13.

280. Hvor ofte skal vi bede?

Gud giver os daglig Afgang til sin Naades Trone; derfor skal vi bede, love og takke ham hver Dag.

1 Tess. 5, 17. Beder uden Afslæffe. Ef. 6, 18. I det 3 til enhver Tid bede i Anden med al Bøn og Begjæring.

281. Skal man alene bede med egne Ord?

Man kan ogsaa bede af Bønehøjer, f. Eks. ved Guds-tjeneste og Husandagt.

282. Hvem lærer os at bede ret? Den Helligaand, som derfor kaldes Bønnens Aand. Gal. 12, 10; Rom. 8, 15, 26.

Gal. 4, 6. Esterdi I er Søner, har Gud udsendt sin Søns Aand i eders Hjertes, som raaber: Abba, Fader!

283. Hvilken Bøn har Jesus lært os?

Det hellige Fadervor.

284. Hvorledes lyder denne Herrens Bøn?

Fader vor, du som er i Himlene! helligt worde dit Navn; tilkomme dit Rige; ske din Vilje, som i Himmelen, saa og paa Jorden; giv os idag vort daglige Brød; og forlad os vor Skyld, som vi og forlad vore Skyldnere; og led os ikke ind i Fristelse; men frels os fra det onde; thi Riget er dit, Magten og Eren i Evighed. Amen.

M å r k!

Alle, som sender os penge til at betale skal paa lotter med, maa opgive nøiagtig beskrivelse af lotterne saasom lottens nummer, samt i hvilken „Block“ og „Addition“ de ligger.

Uden at vi faar disse oplysninger kan vi ikke være ansvarlige for om en fejl begaas.

Bedes bemærket.

Gaver til det vor den de Børn er hjem sendes herved til G. O. Erickson, Menighedens Kassierer, Hestetor til O. L. Kraabel, Parkland Wash.

L. Larsen,